

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 stycznia 1957 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. z 1956 r. Nr 55, poz. 251) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 450, z 1952 r. Nr 12, poz. 71, z 1953 r. Nr 23, poz. 91 i z 1956 r. Nr 55, poz. 251) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

2. Jednolity tekst nie obejmuje art. 2, 3 i 6 ustawy z dnia

19 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 55, poz. 251) w brzmieniu:

„Art. 2. W dekrete z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) skreśla się tytuł: „Podatek gruntowy a podatek dochodowy” oraz art. 15.

Art. 3. Przepisy ustawy stosuje się do dochodów osiągniętych w czasie od dnia 1 stycznia 1957 r.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 1957 r. (poz. 26).

D E K R E T

z dnia 26 października 1950 r.

o podatku dochodowym.

Art. 1. 1. Obowiązkowi podatkowemu według zasad niniejszego dekretu podlegają:

- 1) osoby fizyczne,
- 2) spadki nieobjęte,
- 3) nie będące podmiotami gospodarki uspołecznionej:
  - a) osoby prawne,
  - b) stowarzyszenia nie posiadające osobowości prawnej.

2. W przypadkach określonych w art. 3 ust. 1 podmiotem opodatkowania (podatnikiem) są małżonkowie sądownie nie rozłączeni.

Art. 2. 1. Od podatku dochodowego wolne są:

- 1) pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe,
- 2) od dochodu, osiągniętego ze źródeł położonych za granicą, przedstawiciele dyplomatyczni lub konsularni oraz członkowie misji państw obcych i przydzieleni im urzędnicy nie będący obywatelami Państwa Polskiego, jak również inne osoby, które na podstawie układów międzynarodowych lub prawa międzynarodowego są z nimi zrównane.

2. Ponadto w poszczególnym roku podatkowym wolne są od podatku dochodowego osoby prawne oraz stowarzyszenia nie posiadające osobowości prawnej, jeżeli zgodnie ze statutem obróciły w całości w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym wszystkie osiągnięte w roku podatkowym dochody bezpośrednio na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, kultu religijnego, dobroczynne i opieki społecznej. Za dochód w rozumieniu zdania poprzedzającego uważa się sumę wszystkich przychodów po potrąceniu kosztów funkcjonowania osoby prawnej lub stowarzyszenia nie posiadającego osobowości prawnej, wydatków związanych z posiadanymi już źródłami przychodów oraz wydatków na doraźnie urządzone imprezy przewidziane statutem. Wymienione w zdaniu pierwszym osoby i stowarzyszenia podlegają jednak obowiązkowi podatkowemu od dochodu ze źródeł przychodów, które podlegają podatкови obrotowemu i nie są od tego podatku zwolnione.

Art. 3. 1. Małżonkowie podlegają opodatkowaniu łącznemu od sumy ich dochodów. Wymiaru podatku dokonuje się na imię obojga małżonków.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do małżonków, co do których istnieje prawomocne orzeczenie sądowe o rozłączeniu.

3. Dochody krewnych zstępnych dolicza się do dochodów krewnego wstępnego, jeżeli mu służy prawo pobierania pożytków ze źródeł przychodów tych zstępnych.

Art. 4. Podatnicy wymienieni w art. 1, o ile mają swe miejsce zamieszkania lub pobytu, siedzibę lub zarząd na obszarze Państwa Polskiego, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swych dochodów bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).

Art. 5. 1. Podatnicy wymienieni w art. 1, o ile nie mają na obszarze Państwa Polskiego miejsca zamieszkania lub pobytu, siedziby lub zarządu, podlegają obowiązkowi podatkowemu od dochodów, które osiągają na obszarze Państwa Polskiego z następujących źródeł przychodów (ograniczony obowiązek podatkowy):

- a) nieruchomości oraz wierzytelności zabezpieczonych na nieruchomościach,
- b) wykonywania świadczeń rzeczy lub usług, o ile podlegają one podatкови obrotowemu,
- c) opłat za korzystanie z patentów na wynalazki, z wynalazków, ze specjalnych metod produkcji (opłaty licencyjne) i z praw autorskich,
- d) sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych (art. 8 ust. 1 pkt. 5 lit. e),
- e) udziałów z tytułu reasokuracji w polskich ubezpieczeniach.

2. Za wykonywanie świadczeń rzeczy lub usług podlegających podatкови obrotowemu uważa się również udział w

spółkach jawnych i spółkach nie będących spółkami prawa handlowego, jeżeli spółka wykonuje świadczenia podlegające podatkowi obrotowemu.

3. Minister Finansów może w drodze rozporządzeń określać inne źródła przychodów, z których osiągnięcie dochodów na obszarze Państwa Polskiego powoduje powstanie obowiązku podatkowego u podatników wymienionych w ust. 1.

Art. 6. 1. Przedmiotem opodatkowania są dochody częściowe, a nadto dochód ogólny.

2. Dochodem częściowym jest obliczona odrębnie w każdej grupie źródeł przychodów (art. 8) suma nadwyżek z poszczególnych źródeł należących do jednej grupy bez potrącenia niedoborów z poszczególnych źródeł tej grupy.

3. Dochodem ogólnym jest suma dochodów częściowych po potrąceniu niedoborów z tych źródeł przychodów, które dały niedobory, z wyjątkiem jednak niedoborów ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych. Dochodem ogólnym jest także jeden tylko dochód częściowy, jeżeli podatnik nie posiada innych dochodów częściowych.

Art. 7. Dochody z udziału w spółce jawnej, wspólnej własności, wspólnym posiadaniu lub wspólnym użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika w stosunku do jego udziału pod warunkiem, że wspólność udziału zostanie uzasadniona umową pisemną. W razie braku takiej umowy wymiaru dokonuje się od całego dochodu na imię jednego z uczestników, pozostali zaś uczestnicy nie podlegają opodatkowaniu od swych udziałów w zysku.

Art. 8. 1. Źródła przychodów dzielą się na następujące grupy:

- 1) do pierwszej grupy źródeł przychodów należą: opłaty za korzystanie z patentów na wynalazki własne, z wynalazków własnych i specjalnych metod produkcji (opłaty licencyjne) oraz nie podlegająca przepisom o podatku od wynagrodzeń działalność i twórczość artystyczna, literacka, naukowa, oświatowa i publicystyczna;
- 2) do drugiej grupy źródeł przychodów należą zakłady rzemieślnicze nie utrzymujące poza obrębem zakładu odrębnych miejsc sprzedaży i zatrudniające oprócz właściciela najwyżej dwóch członków rodziny oraz jednego pracownika najemnego, a gdy chodzi o zakłady cukiernicze, piekarskie, rzeźnicze i wędliniarskie (również z mięsa końskiego), złotnicze, brązownicze i zegarmistrzowskie najwyżej dwóch członków rodziny; w zakładach rzemieślniczych stanowiących własność więcej niż jednej osoby, do ogólnej ilości czterech względnie trzech osób, o której mowa w zdaniu pierwszym (właściciel, pracownik najemny i członkowie rodziny), wlicza się również współwłaściciele zakładów, choćby nawet nie pracowali w zakładzie; uczniów zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy;
- 3) do trzeciej grupy źródeł przychodów należą zajęcia zawodowe lekarzy, lekarzy weterynarii, lekarzy dentyków, uprawnionych techników dentystrycznych, techników dentystrycznych, felczerów, położnych, pielęgniarek, inżynierów, architektów i techników, jeżeli nie podlegają przepisom o podatku od wynagrodzeń;
- 4) do czwartej grupy źródeł przychodów należą:
  - a) przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i usługowe,

- b) przedsiębiorstwa rzemieślnicze, nie należące do drugiej grupy źródeł przychodów,
- c) zajęcia zawodowe i zatrudnienia o celach zarobkowych nie wymienione w pkt 1 i 3, jeżeli nie podlegają przepisom o podatku od wynagrodzeń,
- d) gospodarstwa rolne nie zwolnione od podatku na podstawie art. 11 pkt 2;

5) do piątej grupy źródeł przychodów należą:

- a) nieruchomości budynkowe i gruntowe nie stanowiące gospodarstwa rolnego,
- b) dzierżawa, o ile chodzi o przychody wydzierżawiającego — także z wydzierżawienia gospodarstwa rolnego lub jego części,
- c) kapitały pieniężne i prawa majątkowe,
- d) dochody komandytariusza, cichego spółnika i spółnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
- e) sprzedaż przedmiotów i praw majątkowych,
- f) inne źródła nie wymienione w grupach i punktach poprzednich.

2. Źródłem przychodów w rozumieniu ust. 1 pkt 5 lit. e) jest sprzedaż:

- a) nieruchomości gruntowych i budynkowych bądź ich części,
- b) przedsiębiorstw bądź ich poszczególnych składników,
- c) udziałów w spółkach z wyjątkiem akcji,
- d) innych przedmiotów majątkowych, jeżeli sprzedaż ma charakter transakcji spekulacyjnej,
- e) praw majątkowych, a w szczególności specjalnych metod produkcji, praw patentowych, rent wszelkiego rodzaju, prawa użytkowania i używania, praw autorskich i innych; nie stanowi jednak źródła przychodów sprzedaż praw patentowych własnych i praw do wynalazków własnych dokonywana na rzecz gospodarki społecznej.

3. Sprzedaż przedmiotów i praw majątkowych uzyskanych przez podatnika w drodze spadku lub zapisu nie stanowi źródła przychodów.

4. Ministrowi Finansów służy prawo zaliczania w drodze rozporządzeń poszczególnych źródeł przychodów nie wymienionych w niniejszym artykule do jednej z grup źródeł przychodów wymienionych w ust. 1, jak również prawo przeniesienia poszczególnych źródeł przychodów z jednej grupy do drugiej.

Art. 9. 1. Nadwyżką lub niedoborem ze źródła przychodów jest różnica pomiędzy sumą przychodów z tego źródła (art. 10) a kosztami ich uzyskania (art. 12), osiągnięta w ciągu roku podatkowego.

2. Minister Finansów może w drodze rozporządzeń ustalić w odniesieniu do poszczególnych źródeł przychodów odmiennie od zasady wyrażonej w ust. 1 pojęcie nadwyżki z tych źródeł oraz określać sposób obliczania tej nadwyżki.

Art. 10. 1. Przychodami są pieniądze lub wartości pieniężne rzeczywiście otrzymane z jednego ze źródeł przychodów, jak również wartość użytkowa tych źródeł lub ich części,

jeżeli prawo pobierania pożytków służy podatnikowi lub członkowi jego rodziny w przypadku łącznego opodatkowania (art. 3).

2. U podatników prowadzących księgi handlowe należy się kierować zasadami księgowości, to jest brać w rachubę również takie zaksięgowane przychody, które mają dopiero wpłynąć, oraz takie koszty, które zostały już zarachowane, chociaż ich jeszcze nie poniesiono, jeżeli odnoszą się do danego roku rachunkowego.

3. Wartość pieniężną przychodów w naturze oblicza się według przeciętnych cen rynkowych z okresu opodatkowania w miejscu, w którym znajduje się źródło tych przychodów.

Art. 11. 1. Wolne od podatku są:

- 1) przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń,
- 2) przychody z gospodarstwa rolnego, jeżeli przepisy o podatku gruntowym nie stanowią inaczej; podlegają jednak opodatkowaniu przychody z wydzierżawienia gospodarstwa rolnego lub jego części osiągnięte przez wydzierżawiającego.
- 3) zasiłki z funduszy publicznych i zrzeszeń zawodowych na popieranie nauki, kultury i sztuki,
- 4) zasiłki naukowe i pomoc z funduszy publicznych oraz stypendia dla młodzieży kształcącej się w zakładach naukowych i dla aspirantów i naukowców delegowanych na kursy specjalizacyjne.

2. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia zwalniać od podatku całkowicie lub częściowo poszczególne rodzaje przychodów w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach i określać warunki tego zwolnienia

Art. 12. 1. Kosztami uzyskania przychodów z poszczególnego źródła są wszelkie koszty ponoszone w celu osiągnięcia, zachowania lub zabezpieczenia przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 13.

2. Są przeto również kosztami uzyskania przychodów:

- 1) straty częściowe lub całkowite na przedmiotach majątkowych, które służą do osiągnięcia, zachowania lub zabezpieczenia przychodów i podlegają zużyciu, straty te są potrącalne w udowodnionej wysokości, nie pokrytej sumą ubezpieczeniową i odpisami z tytułu zużycia i tylko z przychodów tego roku, w którym strata rzeczywiście nastąpiła; potrącanie takich strat z przychodów następnych lat nie jest dopuszczalne; straty w majątku podatnika, służącym do osiągnięcia, zachowania lub zabezpieczenia przychodów, lecz nie podlegającym zużyciu, np. w gotowiznie, zapasach towarów, surowców, wyrobów gotowych itp. mogą być w całości lub części uznane za koszty uzyskania przychodów z poszczególnego źródła, jeżeli rozmiar straty istotnie osłabia zdolność gospodarczą podatnika,
- 2) odsetki od długów i oparte na szczególnych tytułach prawnych renty i trwale ciężary,
- 3) składki na rzecz związków zawodowych lub grup gospodarczych, do których podatnik należy,
- 4) podatki i inne daniny publiczne wraz z dodatkiem za zwłokę, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych, oraz

składki ubezpieczeniowe, przypadające z danego źródła przychodów,

5) wpłaty na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

3. Koszty uzyskania przychodów są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione.

4. Ponadto za koszt uzyskania przychodów mogą być uznane również odpisy na zużycie na warunkach, które określi rozporządzenie Ministra Finansów; rozporządzenie to określi przedmioty, co do których mogą być dokonywane odpisy na zużycie, zasady dokonywania tych odpisów oraz tworzenia funduszy amortyzacyjnych i rozporządzania nimi.

Art. 13. 1. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów:

- 1) wydatków na nabycie, powiększenie lub ulepszenie źródła przychodów; wydatki te jednak należy uwzględnić przy ustalaniu nadwyżki ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych i to bez względu na czas ich poniesienia,
- 2) tworzenia funduszy rezerwowych wszelkiego rodzaju,
- 3) wydatków na umorzenie długów oraz kapitałów włożonych w źródło przychodów przez osoby z niego korzystające,
- 4) odsetek od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów,
- 5) kwot rozdzielonych przez osobę prawną między udziałowców i akcjonariuszów tytułem: a) udziału w zyskach lub dywidend, b) nadwyżki odsetek i wynagrodzeń za udzielone pożyczki lub wkłady niepieniężne, ponad normy które określi rozporządzenie Ministra Finansów,
- 6) opustów z ceny udzielonych przez osoby prawne udziałowcom oraz wartości wszelkich nieodpłatnych świadczeń dokonanych na rzecz udziałowców,
- 7) nadwyżek kwot pensji i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń osób, które biorą udział w zarządzie przedsiębiorstwa bądź należą do składu rady nadzorczej i komisji rewizyjnej lub działają z ich ramienia, bądź są upoważnione do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa, jak również innych pracowników umysłowych na stanowiskach kierowniczych ponad normy, które ustali rozporządzenie Ministra Finansów z uwzględnieniem rodzaju i rozmiaru przedsiębiorstw, wysokości kapitału i obrotu,
- 8) nadwyżek kwot pensji i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń wypłacanych ponad normy układu zbiorowego,
- 9) wydatków na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny; stanowią jednak koszt uzyskania wydatki na utrzymanie członków rodziny zatrudnionych stale w gospodarstwie rolnym podatnika oraz tych członków rodziny z wyjątkiem małżonka sądownie nie rozłączonego, zatrudnionych stale w przedsiębiorstwie podatnika, których dochody nie podlegają doliczeniu do jego dochodu,
- 10) ofiar wszelkiego rodzaju,
- 11) wydatków na podatek dochodowy, nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego, podatek od nabycia praw majątkowych w części dotyczącej nieodpłatnego nabycia, daninę narodową na zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych — wraz z dodatkiem za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi,

- 12) grzywien i kar pieniężnych wraz z kosztami egzekucyjnymi,
- 13) wkładów (składek) oszczędnościowych podoszonych przez uczestników Społecznego Funduszu Oszczędnościowego,
- 14) kosztów uzyskania przychodów ze źródeł znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego lub za granicą, jeżeli nadwyżki z tych źródeł w ogóle nie podlegają opodatkowaniu albo są zwolnione od podatku z mocy niniejszego dekretu lub przepisów szczególnych.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągania przepisu ust. 1 pkt 11 na inne podatki oraz do uznawania niektórych rodzajów wydatków, o których mowa w ust. 1, za koszty uzyskania przychodów.

Art. 14. 1. Podstawę opodatkowania stanowią dochody cząstkowe (art. 6 ust. 2) oraz dochód ogólny (art. 6 ust. 3) osiągnięte w roku podatkowym.

2. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy lub rachunkowy, w którym dochód został osiągnięty.

3. Jeżeli w roku podatkowym źródło lub źródła przychodów (art. 8) były czynne przez okres krótszy niż rok podatkowy, za podstawę opodatkowania przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

Przepis ten nie ma zastosowania:

- 1) do źródeł sezonowych oraz
- 2) do źródeł nesezonowych:

- a) jeżeli źródło lub źródła przychodów (art. 8) były czynne krócej niż rok podatkowy, lecz podatnik posiadał przez cały rok podatkowy źródło przychodów podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym,
- b) jeżeli przerwa w działalności źródła przychodów została spowodowana nadzwyczajnymi okolicznościami.

4. Jeżeli okres rachunkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, opodatkowaniu podlega dochód osiągnięty w okresie rachunkowym. Okres rachunkowy powinien w zasadzie obejmować 12 miesięcy, jednak w przypadku założenia przedsiębiorstwa, zaprowadzenia ksiąg handlowych oraz gospodarczo uzasadnionego przejścia przy księgach handlowych z roku kalendarzowego na rok rachunkowy nie pokrywający się z rokiem kalendarzowym lub odwrotnie, w wyniku czego okres rachunkowy obejmuje mniej lub więcej niż 12 miesięcy, dochód osiągnięty w okresie rachunkowym podlega opodatkowaniu według tej stopy podatku ze skali art. 15 i 17, jaka przypada od dochodu osiągniętego w tym okresie rachunkowym.

5. U osób, które przybyły do Polski na pobyt czasowy, z góry określony co do czasu trwania, nie przekraczający jednak sześciu miesięcy, w celu prowadzenia przedsiębiorstwa, wykonywania zajęcia zawodowego lub jakiegokolwiek innego zatrudnienia zarobkowego, przyjmuje się za podstawę opodatkowania dochód osiągnięty w okresie wykonywania tych czynności i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą temu dochodowi, obliczonemu w stosunku rocznym. Jeżeli z góry przewiduje się pobyt dłuższy niż sześć miesięcy, osoby te podlegają obowiązkowi podatkowemu na podstawie art. 4.

Art. 15. 1. Podatek od dochodów cząstkowych wymierza się według następującej skali:

Kwota dochodu cząstkowego złotych		Stoпа podatku %
ponad	do	
6 600	7.200	5
7 200	8 400	6
8 400	9.600	7
9.600	10.800	8
10 800	12 000	9
12.000	13 500	10
13 500	15.000	11
15 000	16.500	12
16 500	18 000	14
18 000	21.000	16
21 000	24 000	18
24 000	30 000	20
30.000	36.000	22
36.000	45 000	24
45 000	54 000	26
54 000	63 000	28
63.000	72.000	30
72.000	90.000	32
90 000	108 000	34
108.000	126.000	36
126.000	144.000	38
144 000	162.000	40
162.000	180 000	42
180 000	204.000	44
204.000	252.000	46
252 000	300.000	48
300.000	—	50

2. Od dochodów cząstkowych osiągniętych ze źródeł przychodów należących do pierwszej grupy źródeł przychodów wymierza się podatek według skali ust. 1 obniżony o 25%.

3. Od dochodów częściowych osiągniętych ze źródeł przychodów należących do drugiej grupy źródeł przychodów wymierza się podatek według skali ust. 1 obniżony o 20%.

4. Od dochodów częściowych osiągniętych ze źródeł przychodów należących do trzeciej grupy źródeł przychodów wymierza się podatek według skali ust. 1 obniżony o 10%.

5. Od dochodów częściowych osiągniętych ze źródeł przychodów należących do piątej grupy źródeł przychodów wymierza się podatek według skali ust. 1 podwyższony o 25%.

6. Jeżeli podatnik posiada źródła przychodów należące do różnych grup źródeł przychodów, wówczas dla obliczenia podatku od poszczególnych dochodów częściowych stosuje się stopę podatku ze skali ust. 1 odpowiadającą łącznej sumie dochodów częściowych z uwzględnieniem zniżek bądź zwolnień, o których mowa w ust. 2, 3, 4 i 5.

7. Jeżeli księgami handlowymi podatnika objęte są wyniki ze źródeł przychodów należących do różnych grup źródeł przychodów, sposób zaś prowadzenia ksiąg nie daje możliwości ustalenia wysokości nadwyżek z poszczególnych źródeł, wówczas cały dochód wykazany księgami podlega opodatkowaniu według skali właściwej dla tego źródła przychodów, które należy do najwyższej opodatkowanej grupy źródeł przychodów.

Art. 16. Podatnicy, których dochód ogólny (art. 6 ust. 3) przekracza 60.000 zł rocznie, podlegają nadto opodatkowaniu od dochodu ogólnego według skali z art. 17.

Art. 17. 1. Podatek od dochodu ogólnego wymierza się według następującej skali:

Kwota dochodu złotych		Stopa podatku %
ponad	do	
60.000	63.000	2
63.000	72.000	3
72.000	90.000	4
90.000	108.000	5
108.000	126.000	6
126.000	144.000	7
144.000	162.000	8
162.000	180.000	9
180.000	204.000	10
204.000	252.000	11
252.000	300.000	13
300.000	—	15

2. Podatek od dochodu ogólnego wraz z podatkiem od dochodów częściowych nie może przekroczyć 65% dochodu ogólnego.

Art. 18. 1. Podatnicy, których suma dochodów częściowych osiągniętych ze wszystkich posiadanych przez nich źródeł przychodów nie przekracza 13.680 zł rocznie, opłacają podatek od dochodów częściowych ze źródeł przychodów należących do pierwszych czterech grup źródeł przychodów; obniżony o:

- 1) 25%, jeżeli mają na utrzymaniu troje lub czworo dzieci,
- 2) 50%, jeżeli mają na utrzymaniu pięcioro lub sześcioro dzieci.

Całkowite zwolnienie tych podatników od podatku należnego od dochodów częściowych ze źródeł przychodów należących do pierwszych czterech grup następuje, gdy mają więcej niż sześcioro dzieci na utrzymaniu.

Przepisów tych nie stosuje się do podatników wymienionych w art. 5.

2. Wymieniona w ust. 1 zniżka przysługuje na dzieci do lat 18: własne, przysposobione i pasierbów, jak również dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie, jeżeli nie posiadają własnych źródeł przychodów.

3. Ta sama zniżka przysługuje również na dzieci starsze do ukończenia przez nie 24 lat życia, jeżeli pobierają naukę lub odbywają praktykę zawodową i jeżeli nie posiadają własnych źródeł przychodów.

4. Jeżeli podatnikiem jest kobieta, ulga o której mowa w ustępach poprzedzających następuje: w rozmiarze 25%, gdy ma na utrzymaniu dwoje lub troje dzieci, w rozmiarze 50%, gdy ma na utrzymaniu czworo dzieci. Całkowite zwolnienie następuje, gdy ma na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci. W przypadku, gdy mąż pobiera wynagrodzenie, ta zniżka nie przysługuje.

5. Jeżeli w przypadku przewidzianym w art. 3 wymiaru podatku dokonano na imię obojga małżonków, zniżkę przyznaje się w rozmiarze określonym w ust. 1, gdy zachodzą warunki w tym ustępie przewidziane.

6. Ulgi, o których mowa w tym artykule, stosuje się tylko w przypadkach, gdy dzieci znajdują się na wyłącznym utrzymaniu podatnika.

Art. 19. Nadzwyczajne okoliczności osłabiające zdolność płatniczą podatnika, którego dochód ogólny (art. 6 ust. 3) nie przekracza 14.400 zł, np. długotrwała choroba, nieszczęśliwy wypadek, śmierć pozostającego na utrzymaniu podatnika członka rodziny, koszty związane z urodzeniem dziecka itp., mogą być podstawą do zmniejszenia przez organ finansowy (wymiarowy lub odwoławczy) podatku lub zaliczek na podatek w stosunku do kwoty faktycznie z tego tytułu poniesionych wydatków, jeżeli organ finansowy uzna, że podatnik tej ulgi potrzebuje.

Art. 20. 1. Podatek obliczony według skali z art. 15, a jeżeli podatnik podlega nadto opodatkowaniu od dochodu ogólnego, łączną sumę podatku obliczonego według skali z art. 15 i 17 podwyższa się:

- 1) o 20% dla podatników w wieku ponad 25 lat, niezona-tych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci, a których suma dochodów częściowych ze wszystkich źródeł przychodów przekracza 9.420 zł rocznie;
- 2) o 10% dla podatników żonatych lub zamężnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci,

a których suma dochodów częściowych ze wszystkich źródeł przychodów przekracza 11.640 zł rocznie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy osoby wymienione w tym ustępie miały na utrzymaniu dzieci co najmniej przez okres 10 lat.

3. Łączna suma podatku wraz ze zwyczajami (ust. 1) nie może przekraczać 65% dochodu, będącego podstawą opodatkowania.

Art. 21. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą osiągnięcia przychodów.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego ustał przychód.

3. W razie śmierci podatnika podatek wymierza się na imię zmarłego podatnika od dochodu uzyskanego przed śmiercią.

Art. 22. 1. W odniesieniu do podatników wymienionych w art. 1 tracą moc obowiązującą z dniem wejścia w życie dekretu przepisy:

- 1) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 52, poz. 414),
- 2) ustaw szczególnych w częściach dotyczących podmiotowych zwolnień od podatku dochodowego z wyjątkiem art. 29 i 35 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. Nr 52, poz. 412).

2. Przepisy uchylone z mocy przepisu ust. 1 stosuje się jednak do podatku dochodowego, przypadającego za lata podatkowe do 1950 r. włącznie.

3. Rozporządzenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują moc obowiązującą do chwili zastąpienia ich nowymi rozporządzeniami opartymi na niniejszym dekrete, o ile nie są z nim sprzeczne.

Art. 23. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.